

תולדת אדם

בבואו לפתח בה"כ רץ הצדיק לקראתו ויאמר לו הנה תלמוד ערוך הוא
[ס' המדע ה' תפלה פי"א פ"א] מי שגריך לכנוס לבה"כ לקרות תנ"ך
או חזרו יכנס ויקרא מעט או יאמר שמנעה ואח"כ יקרא חזרו כדי
שלא יכנס בשביל תפלוו בלבד וכו' ויקח האיש חומש מחומשי התורה
קרא בו שני מקראות [דברים ו' דה] שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד :
ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו' : פתח הצדיק ואמר
אמרו חז"ל [בבבא ס"ז] בשעה שהוציאו ר"ע להריגה זמן קריאת שמע
היה והיו סורקין בשרו במסרקת של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות
שמים באהבה אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי
מנטער הייתי על מקרא זה ואהבת וגו' בכל נפשך אפילו נוטל את
נפשך וכו' ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו וכו' ע"פ :

והענין של המאמר כך הוא חז"ל ספרו לנו מעצמם קדושתו וטהרתו
של ר"ע שהיו סורקין בשרו במסרקת של ברזל ועם כל
זאת קבל עליו עול מלכות שמים באהבה ובשמחת לבב ולא התפעל
מיסורי הגוף אשר השתרגו על נוארו בעת ההיא ואמרו לו תלמידיו
רבינו עד כאן פרש"י ז"ל עדיין אין אתה מניח כונתך : ופרשו
למדנו רבינו איך זכית למעלה הגדולה והנפלאה הזאת לקבל עליך
עול מלכות שמים בשמחה וטוב לבב אף בעת זר לך מאוד שבר אלקיך
מר המות ואימות היסורין וההריגה נפלו עליך על זה השיב להם דעו
בניי כי הפחד הזה אשר קראני לא פחד פתאום הוא לי כל ימי
מנטער הייתי על מקרא זה [בבבא ס"ז] מעודי עד עתה כאשר קראתי
ק"ש ציירתי בלבי כאלו חרב חדה מונחת על נוארי ועוד רבות נרות
כמוהו באים עלי לטול את נפשי למען קדושת שמו יתעלה וכל כך
היה הצור חזק בלבי עד שהנטערת והרגשתי כאלו הורגין אותי
בפועל ואני מוסר את נפשי ואחה שהורגלתי בן מעודי עד עתה
עכשיו שבא לידי בפועל לא אקיימנה ע"כ פרוש המאמר : והוסיף הצדיק
לדבר על לב האיש עוד דברים רבים אשר וורו במזור האמונה וחובשו
במחבוסת האמת ורוככו בדברים רכים הכובשים לבות בני אדם
ומושכים בחבלי עבותות האהבה לאביהם שבשמים :

ובה חתם דבריו מה נפלא על התנא הקדוש ר"ע שקבל עליו יסורי
ומות באהבה אם גם בגלות החל הזה לא אלמן ישראל מחבמו
לג אשר פצלו יסורים מרים ממות בשמחה וטוב לבב כהולך בחליל

לחוג קא

אמרו